

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia TFUE oraz przepisów mających zastosowanie w celu jego wykonania, to jest art. 107 ust. 3 lit. a) TFUE i art. 109 TFUE w związku z art. 58 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 651/2014 oraz art. 108 ust. 2 TFUE w związku z art. 4 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2015/1589
- Zdaniem skarżącej pozwana stoi na stanowisku, że przysługujące jej uznanie w ramach badania pomocy opartej na rozporządzeniu (UE) nr 651/2014 ogranicza się do badania warunków wyłączenia tego rozporządzenia. Stanowisko to jest błędne z punktu widzenia prawa, ponieważ zgodnie z orzecznictwem sądów Unii przestrzeganie przesłanek rozporządzenia (UE) nr 651/2014 ma jedynie skutek w postaci pierwszeństwa domniemania zgodności pomocy z rynkiem wewnętrznym przed indywidualną oceną w konkretnym przypadku. Pierwszeństwo to nie miałyby zastosowania w takich przypadkach jak niniejszy, w których pomocy należy na pierwszy rzut oka przypisać istotne znaczenie z uwagi na jej ewentualne skutki dla konkurencji. W takich przypadkach pozwana jest uprawniona do dokonania indywidualnej oceny poza ramami rozporządzenia (UE) nr 651/2014 z uwzględnieniem prawa pierwotnego i ogólnych zasad prawa Unii Europejskiej. Nie korzystając z tego prawa, pozwana naruszyła art. 107 ust. 3 lit. a) TFUE.
 - Skarżąca twierdzi ponadto, że pozwana naruszyła art. 109 TFUE w związku z art. 58 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 651/2014, ponieważ zastosowała to rozporządzenie ze skutkiem wstecznym do niniejszego przypadku, mimo że nie zostały spełnione ku temu przesłanki. W grę wchodzi pomoc ad hoc dla dużego przedsiębiorstwa. Efekt zachęty takiej pomocy podlega zgodnie z art. 6 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 651/2014 szczególnie surowym wymogom. Nie przedstawiono koniecznego dowodu, że przed zatwierdzeniem pomocy władze słowackie upewniły się co do spełnienia tych wymogów na podstawie dokumentów beneficjenta pomocy.
 - Skarżąca utrzymuje wreszcie, że pozwana naruszyła art. 108 ust. 2 TFUE w związku z art. 4 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2015/1589, ponieważ nie wszczęła formalnego postępowania wyjaśniającego. W toku trwającego ponad trzy i pół roku postępowania wyjaśniającego pozwana skontrolowała jedynie w niewystarczający i niepełny sposób status MŚP, który przypisała beneficjentowi pomocy. Ponadto podczas jednego spotkania pozwana wspomniała wyraźnie o trudnościach w odniesieniu do oceny, czy w grę wchodzi pomoc przyznana na podstawie systemu pomocy czy pomoc ad hoc. Pozwana mogłaby pozostawić tę kwestię otwartą jedynie wtedy, gdyby skontrolowała wystarczająco i stwierdziła zasadnie status MŚP beneficjenta. Taka sytuacja nie miała jednak miejsca. Co więcej, dopiero w zaskarżonej decyzji pozwana uznała brak zgodności pomocy z rynkiem wewnętrznym w świetle rozporządzenia (WE) nr 800/2008⁽³⁾, po tym jak przez wiele lat twierdziła coś przeciwnego.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz.U. 2015, L 248, s. 9).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznające niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu [o funkcjonowaniu Unii Europejskiej] (Dz.U. 2014, L 187, s. 1).

⁽³⁾ Règlement (CE) n° 800/2008 de la Commission du 6 août 2008 déclarant certaines catégories d'aide compatibles avec le marché commun en application des articles 87 et 88 du traité (Dz.U. 2008 L 214, s. 3).

**Skarga wniesiona w dniu 15 listopada 2017 r. – Chambre de commerce et d'industrie métropolitaine
Bretagne-ouest (port de Brest) / Komisja**

(Sprawa T-754/17)

(2018/C 042/44)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Chambre de commerce et d'industrie métropolitaine Bretagne-ouest (port de Brest) (Brest, Francja)
(przedstawiciele: J. Vanden Eynde i E. Wauters, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie skargi za dopuszczalną i w konsekwencji stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2017) 5176 final w sprawie pomocy państwa SA.38398 (2016/C, ex 2015/E) wdrożonej przez Francję – Opodatkowanie portów we Francji;
- stwierdzenie, że niniejsza skarga jest dopuszczalna i zasadna;

- w związku z tym stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej, w której instytucja ta uznała, że fakt, iż działalność gospodarcza prowadzona przez *Chambre de commerce et d'industrie métropolitaine Bretagne-ouest* nie podlega opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób prawnych, stanowi pomoc państwa niezgodną z rynkiem wewnętrznym;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia zasady dobrej administracji, jako że spór w sprawie T-39/17, *Chambre de commerce et d'industrie métropolitaine Bretagne-ouest (port de Brest)/Komisja*, wszczęty przez skarżącą w przedmiocie prawa dostępu do akt postępowania administracyjnego nie został jeszcze rozstrzygnięty. Tak więc w zakresie, w jakim Komisja oparła się na dokumentach mających istotne znaczenie przy określeniu zarzutów stawianych skarżącej, aczkolwiek nie przekazała ich skarżącej pomimo licznych wniosków tej ostatniej, decyzja zawierająca analizę podobnych dokumentów powinna zostać uznana za niezgodną z prawem.
2. Zarzut drugi dotyczący błędu w ocenie w zakresie kwalifikacji działalności prowadzonej przez port w Breście. Zarzut ten dzieli się na dwie części:
 - część pierwsza, oparta na twierdzeniu, zgodnie z którym działalność prowadzona przez port w Breście polega na świadczeniu usług użyteczności publicznej. Skarżąca uważa, że w tym kontekście pozwana nie może kwestionować zwolnienia z podatku dochodowego od osób prawnych, chyba, że wykáže, iż stanowi ono pomoc państwa udzieloną na rzecz działalności podlegającej konkurencji;
 - część druga, podniesiona posiłkowo, oparta na twierdzeniu, że nawet gdyby działalność portowa nie polegała na świadczeniu usług użyteczności publicznej, polega ona przynajmniej na wykonywaniu usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym, które przy poszanowaniu reguł Unii mogą być subwencjonowane, w tym w oparciu o środki podatkowe. Skarżąca uważa, że w takim przypadku nie można uznać, iż reguły konkurencji mają zastosowanie w niniejszej sprawie.
3. Zarzut trzeci dotyczący braku uzasadnienia i oczywistego błędu w ocenie, jeśli chodzi o uznanie przez Komisję spornego środka za pomoc państwa. Zarzut ten dzieli się na dwie części:
 - część pierwsza, w ramach której skarżąca uważa, że wyjątek z art. 106 ust. 2 TFUE należy rozpatrywać w związku z art. 93 TFUE, który stanowi, że zgodna z traktatami jest pomoc, która odpowiada potrzebom koordynacji transportu lub stanowi zwrot za wykonanie pewnych świadczeń nierozzerwalnie związanych z pojęciem usługi publicznej;
 - część druga, oparta na oczywistym błędzie w ocenie i niewystarczającym uzasadnieniu, jeśli chodzi o stosowanie art. 107 TFUE. Po pierwsze, zaskarżona decyzja jest niewystarczająco uzasadniona, ponieważ nie przedstawiono w niej żadnego dowodu w celu ustalenia i wykazania, w jaki sposób sporny system pomocy wpływa lub może wpłynąć na wymianę handlową między państwami członkowskimi w zakresie portów francuskich, a zwłaszcza portu w Breście. Po drugie, w decyzji dopuszczono się oczywistego błędu w ocenie, ponieważ uznano w niej za pomoc państwa środek, z którego korzysta port w Breście, podczas gdy nie została spełniona przesłanka dotycząca wpływu na wymianę handlową.

Skarga wniesiona w dniu 30 listopada 2017 r. – United Wineries/EUIPO – Compañía de Vinos Miguel Martín (VIÑA ALARDE)

(Sprawa T-779/17)

(2018/C 042/45)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: United Wineries, SA (Cenicero, Hiszpania) (przedstawiciel: J. Oria Sousa-Montes, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)